

РУСКИЙ НОВИННИЙ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Найважніші виставки

Задавело ще 31 лаешко

У Моравской ишли школеки двеці в учителячи опатриц надалеку копальни углія. Мужели ше превесць на сплады праз рику Гай. Перши для кочи поліли дасцох щешліво ше пренесвілі праз рику, а кед трэці коч бул на пол рики, нараз ше сплав претарглі і коч і двеці попадали до воды. Страшно было слухац іх кік дасцох, кед волали свойх отцох і мацерох да их снаца. Даскелью дзёци учитель снасли, але 31 дзецко ше задавало. У цалім тым крамі відда вельми жалості прэтэ страшну жагаслоўбу.

Милиарди за паоружаве.

Французаке позиччили, же Немецця видала у прошлому року за наоружані 15 мільярді марки (250 мільярді динарів). Яка та сума сума ческо себе в представництві. Заді Чехословачка гледа позиччу од 6 мільярді корун (10 мільярді днр.) за дальше своє наоружання. У першому жорсткому будоват криосци на своїх грашіцах. Вшалди влада криза, лам ето у наоружанні, пб.

Штрафки роботіжкох.

У Београду напривели штрайк роботиці при будовљах и то и хайстроев (коалификовани роботици) и прости наднічаре. Вони пітамо цекшу плацу, за хайстрох 55 Д. за простих роботиціх 45 Д. на дненя. Міністерство предсілаца майстром 45 Д. а неквалификованим 30 Д. Роботици не то що пристали и штрайк тирва далей. І у штрайквашом не приплючели и муляре зос Панчев, зец цеглярски роботиці так, же у Београду терак штрайкус даскељо тисячи роботиціх. — У Загребу напривели штрайк колерс — и байберески калфове. Тож пітамо некіту плацу. Штрайк у „Тихару“ у Вараждине тирва далей, а у фабрики свили престава, бо фабрика подавнила плацу роботиціком да 20 посто.

Репчень ше уж тлачи.

Перите зарино, котре парадт достава то репчень. У Сриме и Славониј го велико што. Репчень уж покошени и скоро витлачели, дам жу цена у Сриме ище не одредена. Тартовин плаца 160 Д. ило „Каадовски скот“ роби на тим, да цена репчено будве голем 250 Д. Репчень е прето важни у гиздество бо то перши цепен, по то параст јесе (авноства) на то достава-

Писмо Преосв. Владики
Всечестійшому священству и всем вириим епархії Крижевицькії:
Мир у Господі!

Од 12. до 19. мая того року був сом у Риму і у тим часу мал сом щесте дварас гутарц зос Всіаенським Архієпископом Папом Пійом XI. Кед сом був на екремпній куди-сані у Св. Олаї дна 18. мая, Верховані Пастир над цалу Церкву Христову надал звон і сл-дували ставки о нашій спасти:

1. Кельо наша єпархія має піаріїкох?
  2. Кельо наше панотоцех, кельо богословів і кельо ученикікох у семінарі и чи напрелу у духовним животу и у науках

3. Як же трудає наше панотцівське коло своїх вирів і як вирів панцівською церквою? Чи не по парохійських напрямках організації так званій „Богослужбів засід”, у яких мають бути організовані окрім хлопів, а окрім же жінок, а так істо опрене лягунів к окресле дамами? Чи все дзвін у школах тогую за тутору організації?

Кед сам Вселенському Архієрею для отвіту на цю питання він писав вськи Папи Римські: „Богу чай буде смика” та по тим слідвати настоїчке благословлення за ціле наше земельство як і за кожного окреме по юрисдикції владики. Окреме дозволи благословені напис „Русин Новини” та „Рідне Слово” як і їх редактор відповідно їхнім та іншим редакторам по-матилю з їх письмом до земщизн.

Тога велики Пана на Петровим престолу
навернув два-тре місяці січня 79. роційу. Панька
народи царяко п'ятета на дзень народжання сво-
його. Він буде давиць своєю молитвою пред
престолом Божим и буде зне горячо молити, да
«Господь захрази Вселенського Архієрея Пия
XI. у миру и у здравію до пайдугих років
живота, же би молю и дачай провадзіс слово
Богаїй праведні».

Кој так буду други робиц, чец ми греко-інглійці від пісемне за щіда вистоють, але як мушиме, ище торачейше не жодниц, бо кожди од нас добре зна, що за нас греко-італійкох зро-
били терапії Папа Пий XI. Його велике ігерцо
збудовано за виховання наших богословів пре-
красні семінар на найкрасивішій месце у Риме,
у котрим наша пребивають 55 богословів руско-
українських з всіх інших странах світу. Там вони
добивають не саме добре виховання, але і глубоку
науку, да існує ютро буду годин проваданн
своїй народ по драги Божої правде. Не будзем
терла находити други величкі діла Папи Пия XI,
за нас, бо о тим уж вельярас буде писано у
Руских Новинах.

Поводијум прето кинеских панотпох, да на други џасиње изразиши Сопштества Св. духа у казању спомнивој големиј на кратко: великија груди Пана Јесе ХХ. да је им Христово и најистински Хри-

гтовним ^{1*}: робот у яблуга після християнського виховання дітей; роботу і бриги за християнськими фомами, як приклад поступована звісім слугама к роботівкам; роботу за сорваними ініціюючими одясланнями Христову Церкву; роботи за широка і подважливе добреї християнські питання; роботи за видання „Церковного вакансія“ за сприєм богословія Церкви та ін.

На тій роботі уж 10 роки робя 33 вибрали учени людьми всіх національностах воєводинської Церкви, а крім того кафедральні кардинали у Риму. Як дозволявось, вони будешише тираваць займенчий 4 роки. Уж до терас видаки „Журналу церковного права восточноукраїнської Церкви“ у 10 великих книжках, в готову имена други. Таке даро може лам Рим аробит!

Цак прето зицки явно пагондюк веден
зас својма виринама на други јазици Русадицько,
обо за поимено „Всіх Святих“ у Сугубей Ектен-
пїї вежню живе три проишев зас Служба „За-
всякое пропечнє“ ал Веселенського Архиєрея
Пия, а на коніку Служби Божої „Многолітнє“.
Крем того зицки баде добре зроба, кед це
тих днів, а я прос други часи зепійрас по-
модря по памиренни Св. Опца: „за мир цалого
шваста, за благобутне си Церкви та за собі-
паке птицінх у „єдинї, святій, католіческій и
апостольській Церкві“.

Крикви, на издалио св. Отнох 1933.
† Др. Димитриј.

Бешеда св. Отца

на отворение выставки християнской прессы
12. V. в Риме.

ПАЙСКИЕ ОЧАКОВЫ

Перша найважливіша та найрезультативніша опаскість, то зневідомі комуністами у пінцевих своїх формах та ступенях. Гроже все широкому та отворенню поборникам (звільненням) або тайно нападаючим дистинктивам, святыням, філіалам, іншої безпечності (цибулькою) а попаці шляхом ворувань до отвореного та зорганізованого ісприєдання та борбі з процесом Бога, а особиста пропаганда католицької віри та верхніх.

Такк програма реалізовує барч велика и на шель бара ромашкев литература: потвер-
дяюче то фактъ у велх праіюх (Болшевікіца
церкава, Мекеню, Північна, Уругвай и
Бразилиа).

Опасность всегда и загадка. Борьба открыта и разширена зас промахами за которую нет ни жалу. Всю з там опаснейшии боеприпасы не имея приблизиа вслькии безвождании эн-

би так чим лахчайше могла дотиць сідобрено; або толк пісироціння і у лепких кругах, цо але нюжань у остатніх часах видався. А з тим ще алі її є баржей укоренів і філія на превеліку чистілу добра.

Розітнедафе малий синок, же єще відбіда Отца нашіх отримувачі, Намистійка (змінена) Христового бара алстараного цієї тогу велику спасінську котра Ероня цалому пісесту і котра уж у ділобідих країв наша превельку чисту, а особено у Еропі. Розговіщаце премили синові, же Офіції шахів не прет'єбіз заглашуваш спасінською, котру відбіз, иревелі пізнатра же не пріканаю або омалявану єй сприяніс в бількощі.

Церква і Держава.

Яко зме гварди, же думаже бешедиця, ік лем як глава Імп. Церкви, але і вецій, ти сим пішоти часу; ік шведок і учасник подійок, котри трояже людом і конституційом.

Бара нас розжалопнула думка на телі страданія, котри али сяли надаваю Христоній Ісусії у особі добрих і вірних синах Божих, і баржей її пісмак на замахами чудів душів заведаючих од спріводзіків, од пасільства і од безбожних законів.

Але Церкві основана от Бога. Недобри сим можу бешійт. Їх напади можу буй страшні, але стой напішаве: „Не бояйтесь єї”. (Ненад язіддаю їх). То слово Боже, а слово Боже всіх вітерп.

Ізвіно, же не віддає добру і розумну підитику тити, ко ірече живот і роботу Церкви, тогу дож у тим, же ще сяй не дійти юдину в погібодію розживаваць, бо з тим самим одбиваю шоком, котру Бона і лем' Віна сама може ціліківсі її пісесті тигурібіті, праідуму міру, вагальному добру.

Католіцкій Церкві не єще він віжаць до сідіх рукох, по їїніза до правданій політики. А тогу не баш неправільне припісусі Католіцкій Церкві і то з того, да єй за праві ѹо всіх і вінелікого різня чесікісцій і же єй от добришорія їїній лідеруцій засів велісіннях польгох, котри ю баш найменій потрібую і найменій би од вай малий хасіу. То су: младенці, філіялік, школы, пресса і піородій маси.

Церкві призначає державі єй власни круг роботи, а не лем' фізиціана але то и учій і заповедає совісне почитані. Але з того чізда єї допуши, же би позиція була исморална.

Женітба.

(Комедія у двох дійох).

Написал М. Гоголь. Преложіл М. Конч.

Ява 20.

Істів враз жівіх.

Ратота: Ево, інг! як зініжі позаді! а то по вінчи.

Кочкі: Дацо ще біалюко случило:

Жевакін: Давка: ствар на дамських тоалетах... іа подрайці треба... машілічку припнув... (Текла ухолая: шицікі гу іній я вопросоже: не там? не там-таке?)

Кочкі: Дацо ще случело?

Текла: Як би не могло дацо случиц? єй Богу, пісі ще не случело!

Кочкі: Та ірено же вец' виніла?

Текла: Поганібелі спіє ю та зіто и виніла; вінініцкім спіє ю забінели, та же не могла вінініца на місце. Модлі ваке за пребачені. И же би сде пришли на шоліку чані.

Ратота: (ікій бок) Уж, як потаді тога шоліка чані. Ето, ірено же любим, я тогі сядабіг; таікій почінка вожене: вініка на моій, інвалітів настріб, веі жіще пісі поштуро на тольку

Церкві цієї не може забуць іакожі свого Божого Основателя: (Мат.: 28, 20) „Учите их блюсти вся, ванка заповідах ям”.

За Місіонерську робіносці.

Але ѿж треба звільніц: і завершіме паташуців піділіріше єдну подію, що єве стала у ясі час таємо щепітів і важна. Тричі ту блако єрі нас європи засідання главни роботиці за „Розницірені Вірі”.

Ви підіа не будете досі пріблоруціаць її відзвітівца, тога роботи, за котры ма берэ жадаме да розквітлю і архівна згоди на зам. по епархіях, але и у кождай парохні у якім пісестіту і у хаждай фамілії.

Добірішос котри „Розницірені Вірі” приноши на нашу виставу певно велих захітере суб і зачудув; за шахіх вон будзе новоланка, повіка і молітва. Сцеме новесць шицю шицікім, кед' гуторяже, же шету роби о правдивым предіжелю першого Апостолату і прето пайшней і найважнійшій роботи Католіцкій Академії.

„Останкі з нами Господі”.

І від тим завершіме і подзеліме шахікі благословені, за ютря Ісус ван предстаўнік замідзів з позім первом пріканані та Богу і людзюм: Владом і Міністрам, уржыцкім і прывітнікім; Владком і Свяціціком, Монахом і шкітовним, роботиціком у науке штукі, технікі і ружных робітках. Велью благословені ѹі їду тогу виставу, котра содержуа у сібе і учи нас таій драгоційній стварі. Най ю добры Бож благослови як ю поблагословел ѿк' у сямікі єї приготованю.

На страшні крик безбожніх відік' вістів одлювіда зос цізу Колітеву: „Обляїні є пама, ико к імечеру ёст” (Лука, 34, 29). Остані з памі Госіюді: Цемін і Бур'ювікі ёстчар, кед'кія ют вітіс пемнійшу жан, зацікуе ше на цілік швіт: Останкі з нами і у цмоті будзе нам шахіц і відзін нас Твоё швітло: Останкі з нами, Обляїні з нами...”

—

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Соцістство св. Духа «Русадзі».

Кед' не Ісус Христос возложил на пебо, розідаваць свім Апостолам, пай не піходзіа сіверай зос Ерусалиму, зос ві приму „Утілітія”. Апостолы послухали розказ Ісуса Христа і зедзю зос пресі. Багоразиу окончівала

чан, якіе жунікіс предумаз. А шахікі ведио якія тлумогі, які чорт бере и таку робогу, в службені чловек, я немам кесі.

Кочкі: А видакш. (Подколесіну) зядзія не дурна — а?

Подкі: Да, недурна.

Жевакін: А видавіце зядзія шумна зініко,

Кочкі: (на бок) Ту ю чорт. Тог юе патра залюбел-дугісій, иже ша букае мішакі до напіх стварох (на, глас) Ну, як хрыста, зо зінікім ўб красна.

Ратота: Нос велькі.

Жевакін: Но, чо, п' нос авіт іс' забачі, веі така' як рудичка...

Лінчакін: А-ци ю думаце же я зінім по французы? Не, я зім'югой хасновац таікі благославі пір'єстітіац! Мой піцец буя поір'ікі, скот. Вон ѿй не думал на то, да ме віні французы! Я піце таікі буя хлапіці; кіе було лехко праічіц, требаію мі лем докус изабіц у я бк зіял, біновно знал.

Жевакін: Ша юці, кед' як не знае, які ван хасені, кед' кова будзе знай...

Анушкін: А не, не, жена цалком друга ствар: нужно же би воні знала, вінілік аз-

у Ерусалиму першу деветнадцату у молітва чеікіюци цінход Утілітія, якій ёй обеіал Ісус Христос.

Даішната дія по світі возіненю на пебо, я пейдасіштого дія по світі юскресеню Ісус Христос ѹініштії своєю обеіцію. О тим пам так приговіда сі. Лука у „Діяціах Апостолів“: „А іні Ѹіе конічей дія Пейдасіштії, булік шицік відно на тим істгім месце. И пістола пірас з пеба шум, як од піходзіцтво буйного вітру, и націцел цалі дім, дзе всік ібіцзялі. И якід' як юе роудбеній язікік як отнані и ступіцік ше на кіаждог зех піх. И ювінелік юе пініон Духом Святы, и по чалік гуториц роудбітікія білідамі, як як зішалі Дух Святі да гуторя”.

Зеіс тима краткімя словамі пріговіца пак сі. Лука вельку и тайствену подію християнских „Железіх вінетох“, або „Русадлох“, котри Церква Христова постановела на месце жідебітіо праіцника, „Железіх вінетох“. Ту пам юні напоізі, як Дух Святі у юнім часу преображені Апостолах и створил зос людзах; котри до того часу на сеніху думали, людзах ученых, духовных, мудрых и святых, котри од того часу були воліз ревноці, іспертоўкісці аж до ініціці у роботі шиція царства Божаго по юнім ініене.

На праізднік „Соцістство св. духа“ кождого року сялікуюе обнову тай велькій події, котра юе од того часу обновіос в Церкви Христові и будзе ше обновіас у душах вірних як до конца швіта.

И на кіаждога од час не піднійт обеіцы на Ісуса Христа, на прето и мы дужки исто робиц, по фобелі и Апостолі: даі жадаме приход Св. духа до шахіх шверціх и да у пібожасіці, чекаме на Його святі дари. Правда, же Дух Святі нешік і приходіа до націх душах на видзікі способ, але на пеіндікі способ к то телькорас, келькорас паша душа достава ласку освініцаючу, або келькорас ше тога ласка у шахіх душах пімножку

Друга подія, яку мы праізднувіе за дніній праізднік, то була перша зазік сі. Петра в Івангелії, на котру юе обра зело 3000 людзах.

Третя подія, яку праізднувіе ба дніній дніні ти було хаскована в Церкви Христові, на келько кіна на тог дніні отримала божеству и існівілікісну, та ёст сакрого Святого Духа, котри ю приведол на піт.

да, бо кед' не та юк през того к то іншо... (указава в текстамі) шицік ёк будзе вініаке.

Ратота: (на бок) Но как юе о зам другі стараю, а я піходзіем да опяцтром кіс дворы дом к фангелі, чи шахікі так як спада, та іншіе того чечера прікем роботи. Зоти маодійове не одаснік за мен, — вініакі до юніго як порніка ценік. Гавіх дамікі не любя.

Жевакін: Підіяне очікуйт північну. А юк же ю за іншу аж драгу? Ві дзе, дожасбодце опітав, ше бінаце?

Анушкін: А, на Ніску у Петровскай улічы.

Жевакін: Быдзвіо будзе тайлань окілю; я на острогу у 18-тей літній але пініко' ёдно, я юк итак оділівадзіц.

Старіков: Ту юніка бара зінігай юс. О, здогадае юе ик уж и нац Агайфій Тихоній. В' мінімі поітілько пайіе... (іланы юе ті одхідай).

Ява 21.

Подколесін и Кочкіріків

Подкі: А юк же як чекаме.

Кочкі: Но юк же, видзія же газдня міна.

Престо, Железні штетії! розсій ласіть Христової Церкви.

Ми, по часині Божої родзини од христуївських родичів та по св. крестянською поетам аже дісся католіцької Церкви. Даскуємо престо Богу як ляжшій прапорник за піднім ласки Св. Духа, котра аже до терас доставла та стараніше ще, да будемо достойними, як би грох ласки у наших руках з днів на дні росли.

През наші тут, тицієві, місці на кінчачі жолатав до Св. духа: „Царю небесний...”, да нам удається чим вешиї од своїх 7 дарах.

Паметаймо! Церкви не огивають на той працівник зос же місців на пам'ятку, як тут працівників родзини ласіть Христової Церкви, які котрій аже пропороджені на нові заснови.

РУСКИ КЕРСТУР.

Кирбай. Наїв тонійший кирбай представник і в інших роках з великою участю вівівда у церкви на богослужіннях, зос же гостями у домах та зос представниками у Нар. дому.

Велику службу служили Преч. капелан ІІІ. Панъ з Краківщина, а зос інші служилище в синодальній і діаконії. Красне піднімали о. Яків Провіч з Радомільського села. Народу поміна церкви. Мал піднімав Хор Читальни, але не міг бути, бо заваджалій галанії, котрі стояли у церкві, бо мілківські церкви висі відоковчені.

Гостюючи архієпископ Бачкей з зос Срібну, Всіківка прийшла за кочкою, бо за же лезній терпінік не може жити жінка. Пріємства наїв тута криється узь тельо роки, як ще рушник не може жити то єдині та на кірбай.

Од даскелью роках на щійде пану кирбай, а да це у Нар. дому не давали, а ре дставік. Ті робота і часувата панії Читальни. И можеме ще лев цепниць, які нам панії Читальни заведли такі кіргурки обичаї, як ще кирбай укладеме гостям за лев наїв політи столи, або да жона видзе і написе превізантіє змагання. Пранца, була у нас скорій представник, або паніорова і ліда не були такі красні, як тута.

Подік: Та це? Місце їхній правдаг квіти.

Кочк: Его на! Це гора? Це припомінай! На першій підлітковій красні.

Подік: Та то так якінні вінкі; я по французьки не ака я зос єй злути.

Кочк: Ето, інше ю! А тебе нач французьки?

Подік: Но, панікі одно жлохе цікуні за то ака під французьки.

Кочк: Про ю?

Подік: На по тим... терпа вірлій сідел тварів, а зон уж з ухами стреже. Таку красні дзвінку не найдасши підійде.

Подік: Да, жін а початку, самому та п'ячела, але не вскоріше як почали припомені дзінгелі які, другі які, які погатрел та відійшли сам же дзінгелі які.

Кочк: Ех, ти дурбасу не можеш ще згадати про ю то так? Вони вірліком таї туторія, ще би це п'ячела: я таї які не хвалю, то ще уж так роби. Вінні ти брату ю то вінкі! Попівтарі ти сій ліх до очі, та увідкінши, щорт то він; які то очі, гваря же папі? А які? Я не знам ю за які. Була як

Представи були дна вечір, пред кірбайом і на сам кірбай вечір. Ту музичне національніше представи вечір пред кірбайом треба було би увійти зашкіш, як то врешті, ще таї у вінниці донській гостів та треба даць людям часу, як ще набешкію а всі ці престо, які тута представи були пре гостів починаю пару вскорі — коли 10 годин — звертають по колоці як всі тута, як були на представи, як можу приєднати до ранніх богослужіння, як Веселічне та Угрині. Зин тута не зем'юти юор.

Представи пред кірбайом дали національніше з Копура. Представляє артиму панії піднімального поета Тараса Шевченка „Назар Стодолі”, які виучив сібі „Добре сідела” Євгена Тимка в французі „Дільтія та Фазрак”. Шинки піднімали бавесли а кельку даску та своєю роїт добре виучили; але ще як він відмінно, ще зам починаю бавеси на бини. Найлепшиє бавеси „Назара Стодолі”, як од панії треба відмінно М. Горнік Кухар, котра бара добре як природно (як то найважливіше!) бавела Стежку, служжінку як газдину старого ідіща Хоми. Всі Евген Тимко дослід бавел Назара. Зос цілого бавесія було видно, як ще два-три такі представи та тоді копуровські діялетици виробляють так, ще буду за приклад другим. Годину ще уж виступи з паніям програмом на їх кірбай. Прещедчесні аже, як будуть маць поділля усіх. А то им цирко житиме!

„Наталка Полтавка“: На сам кірбай вечір давади дійствітії керстурській Читальній славії укрaintу представу „Наталку Полтавку“, которую написав Іван Котляревський, пірнік наші писателі, котрі почали писати чистим південнім цю піднім язиком і затік ще болі отець нової руско-української літератури. До тута представи „Наталку Полтавку“ безчислено вельо рази, вона постача юща із паніїмильних нікрадівих представах як таї в старі зв'язі як то роки (точно 117 роки!) відійшли в посіка у Галичині та Україні більш. Бара були добра душа Чигордці, да баш тута представи представи, бо вона широ-народна та у ній єсть вельо писні, котрі зос биня відійшли в до народу. Миладж их прилади французі були надзвичайно красні а пані, а не цудані!

У „Наталки Полтавки“ виступують чеши особи. Шинки бавече так добре бавели, як чекко повеси, хто буд левин. Инак треба відійті, як ще панікам найпецій піднімачи Яхім Букинські як Віборний (по паніїм каштелянській послушник).

Подік: Але тута розвитковизу, як прероштуємо,

Зіркаве варно віхабиме, а паніці одруточиме!

БРАТАМ РУСИНОМ.

Місце писання число мале, пішаці зме розійті. Кед ще відіде вісім в другим, таїх єще пішані.

Посла то брат свого брата, таї у ширим шесці; бо місце брата юдей маткі, віхераде квіті.

І по цієї зв'язі треба? Нашум душом місце ходба! До Просвіти місце ходаме та там країнку ще учиме... Маме своїй юї новизни! Маме своїй мілєздібр! Маме своїй Руски кіркі! Кажди пай півблагодарі!

Ми Руснаці, добри браца, ходаме до Просвіти! Кажди вечір місце оберайме та ю поматайме.

Рускі місце читаці зв'язі. Руку вінду місце! До чей зреці піссякайме в Богу даскуйме...

Иде підмісце багатоціків, розітківна сміта, чим Богу наприємна Кайова феєрія.

Але тута розвитковизу, як прероштуємо, Зіркаве варно віхабиме, а паніці одруточиме!

Написал:
Віллі. Павла-Осіфко, Бачкіца.

скі би то акачело „серватут“). Вони юс владаю пілком природно як да в їх на бині, паніки його рухи я цілі тімчане целя буде пішебдені. Ганой ще відії, як Іванім Будинські місце обичні дар від представника. — Бара добре бавел Петро Недогин як Візний (по паніїм каштелянській послушник). И його вісім паніки, бензеда природна, рухи зілебодні. Наталка Сабов пік ідітика та Єрівка Шандор як від даника указали, як єу по першійраз на бині. Їх бавено мало що би юс дістало пригварію. Як дісталенти вони юк можу заловівіць та варенку піханку. Лам Е. Шандор мішніді би віці місці таке, як ві буде природністю.

І други бавече особистю Осаїф Папо-холяч та Габор Капюх уж добре звівібіні та бавели добре.

Шинки паніки ю представи ют велико. Шинки писал були точно зос чувством та розумінням одішнівани. Зато треба даць придано дірпінту о. О. Тимку, котрі бара вільно труду уклада до хору Читальни, як ю зас п. учит. Кохк та жереву вельо часу к роботі, да своїх діялетантох по лінії звучи.

І пред представу братох концертоти пред представу „Наталки Полтавки“ панікал хор керстурській Читальній даскелью українські північні пісні. Тот хор уж на свою славу. Терпа зин указали, як напредує. Його дірпінту о. Тимко позадійкохані з дотераннім успіхом якій свій хор усипернув. Терпа хор таки же би могол інсистувати ю пред яку варенку публіку та ін воганьбід би ще!

Треба призначи, як керстурські кірбай були преславені паніки достойно та культурно.

(Критикус.)

алебастер! Да і дактори алебастер не такі. Ти кінчай сам добре.

Подік: (вімек піс) Гей терпа уші та зашвидши юк да в ю красна.

Кочк: Родуми юк ю красна. Прослухай же герва, терпа кед зони паніки пошилі візьміши ту лім, та дініюю окоонгім.

Подік: Но, юк ю залібим.

Кочк: А времо ю?

Подік: Та це юк ю падрільовац. Нас юк вельо, а зона ядна та най себе віхбере.

Кочк: Но, времо юк ю падрільові юк падрільові? Бойш юк ю ци буду завадиці, чи ю? Сцін, як паніки за юдну жинку одікнув.

Подік: А юк ю юк то одікнув?

Кочк: Но, юк ю моя робота. Дійми юк ю зони слівко, як юк ю будеши юк всієї помагац.

Подік: Місце юк ю сом ю дал. Може, я юк ю операм, я юк ю спім жеїні.

Кочк: Руку?

Подік: (дава му) Нет!

Кочк: Но, юк ю місце юк ю требаю. (одходзяг обідлюме).

(Кінець першої під.)

